UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CXLVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96538

Visual Library

Præsidem compellendi ad restituendum, & reintegrandũ dictos Calderinos, prout ipsi instãt, & petũt: & ad propositum facit id, qd uoluit Abb. in d.c. in literis. col. 3. in uersi. sed oppono post Inno. & alios. Tertio respondeo, qꝑ illa regula dolo facis quamuis locum in alijs remedijs, & possessorijs habeat, nõ tamen habet locum in iudicio possessorij restituendæ, qd ratione spolij datur spoliato, & eiecto de sua possessione de facto, & non uia iuris, ut est tex. in d.c. in literis, & in c. ex cõquestione de restit. spolia. & in c. fide ordi. cognit. ubi dicitur, qꝑ reus ante restitutionem nõ est audiẽdus, nisi super possessione, quẽ tex. nota. quia per illum omnia supra proximè dicta remoueri uidentur: Et ita etiam uoluit Abb. affirmans hanc esse cõem sentẽtiã, in d.c. in literis, in 2. col. ibi uidere primo. Et ex his, nõ obstãtibus supra ad fauorem dictæ cõitatis consideratis, concludendũ, & iudicandum esse arbitror ipsos de Calderinis ante oĩa ad uersus homines dictæ Ciuitatis, illiusq; communitatem esse restituendos, & reintegrãdos. Laus Deo.

SVMMAE.

1 *Rescriptum impetratum super una re non trahitur ad aliam quoquomodo diuersam etiam connexam.*

2 *Dedicatio facta de ecclesia nõ cõprehendit episcopum, nec è cõtra.*

3 *Diuersa non comprehendat ciuitatem, & quid in priuilegijs concessis in præiudicium tertij.*

4 *Rescriptum extenditur solum ad id, in quo uerba illius uerè, & specificè possunt uerificari, etiam si essent eiusdem nominis.*

5 *Rescriptum uitiatur propter falsam demonstrationem, præsertim quando de præiudicio tertij tractaretur.*

6 *Priuilegium alicui de re aliqua concessum non facta mentione iusta, & legitima possessione illius, in cuius præiudicium fuit concessum, non ualet, etiam si de priuilegio, & de persona eius mentio facta esset.*

7 *Clausula priuilegij amotis alijs detentatoribus non comprehendit ueros, & legitimos possessores.*

8 *Detentatio, & possessio differunt, & in præiudicium tertij appellatione detentationis non comprehenditur possessio.*

9 *Priuilegium in præiudicium tertij non substinetur ex eo, quod uerba large, & improprie uerificentur.*

10 *Clausula ex certa scientia, & motu proprio non operatur in præiudicium tertij, nisi quatenus uerba clarè, & propriè cõprehẽdunt.*

11 *Priuilegium uti alterius præiudiciale debet strictè, & propriè intelligi, & in eo casu semper, in quo minus præiudicet.*

12 *Priuilegium subdito concessum quando absque aliqua iusta causa non potest à principe maximè per aliud priuilegium reuocari, & quando secus.*

13 *Priuilegium quando ad importunitatem, & petitionem alterius censeatur concessum.*

14 *Familiaritatis affectio solet ueritatem impedire.*

15 *Princeps non potest sine causa ius alteri quæsitum auferre.*

16 *Neque in hoc præsumitur uelle uti plenitudine potestatis.*

17 *Rescriptum, seu priuilegium precisè mandans, quòd amoto quocunque detentatore, uel possessore quis admittatur, non est uerum uerus, & iustos possessores, ac ius in re habentes exequendum, nisi post secundam principis iussionem.*

18 *Rescriptum, seu priuilegium huiusmodi redditur suspectum.*

19 *Deprecans à principe rescriptum deuians ab omni ratione naturali redditur suspectus de falso, & illud non est exequendum, nisi secunda principis iussione expectata.*

20 *Rescriptum præcipiens aliquid præcisè fieri absque causæ cognitione, & parte non citata non ualet.*

EPITOME.

PRIVILEGIVM uni de re aliqua concessum, ex quo iam ei fuisset ius in re illa acquisitum, nõ tollit, nec ei præiudicari per priuilegium postea alteri concessũ, & maximè de re aliquo modo diuersa, licet connexa, & cõiuncta illi, de qua præcedẽs priuilegiũ concessũ fuit, ex pluribus hic expressis demõstratur.

CONSILIVM CXLVIII.

VIsis literis apostolicis cõcessis tàm Stephano de Gozzadinis, q̃ do. Octauio de Rubeis, cõcludo, Stephanũ esse præferẽdũ in officio sibi cõcesso, nõ obstãtibus literis p̃ facti, do. Octauij. Ad qd dicẽdũ moueor ex pluribus, & primo, quia aliud uidetur esse officium, qd dictus Spephanus habuit, obtinuit, atque possedit, & aliud, quod fuit do. Octauio cõcessum, ut ex tenore utriusque rescripti deprehẽditur, nã secundum ea, quæ mihi proponuntur, in gabella grossa nũcupata inter cætera officia unũ est, qd uocatur statere olei, & aliud, qd uocatur officiũ sensariæ, seu proxenetæ inter emptores, & uẽditores utriorũ olei, qd quodã modo à dicto officio stateræ depẽdet, quæ officia solita, & consueta sunt dari diuersis personis, ut probabitur: Sed do. Octauio cõcessum fuit officiũ stateræ sensariæ, & nõ officiũ sensariæ, seu proxenetę, qd dictus Stephanus habuit, & possedit, ueluti ex tenore literarum, utriusq; apparet, ergo dicto do. Octauio nullũ ius sup
1 officio dicti Stephani cõpetit, quoniã † rescriptũ impetratũ sup una re nõ trahitur ad aliã rẽ quoquomodo diuersam, & separatã, quãuis a liquo modo cõnexã, & cõiũctã, ac uni potestati subiectã, c. rodulphus, cũ gl. de rescri. ubi rescriptũ ĩpetratũ cõtra homines diocesanos nõ cõprehẽdit hõnes ciuitatis, quia diocesis, & ciuitas dicũtur diuersæ, & separatæ respectu essentię, quãuis respectu subiectionis dicãtur eędẽ, ut
2 ibi per gl. & † facit bonus tex. in c. requisisti de rest. ut no. gl. in d.c. rodulphus, nã licet episcopus sit in ecclesia, & è cõtra, c. scire 7. q. 1. ũ dispositio facta, de ecclesia nõ cõprehẽdit episcopũ, nec è cõtra, qa essentialiter sunt diuersi: & dicit Abb. quẽ doct. cõiter sequũtur, qꝑ quãuis diocesis quãdoq; cõprehẽdat ciuitatẽ, & eius appellatione ciuitas ueniat, tãquã pars sub suo toto, c. unico, cum glo. de rerũ permut. in 6. & c. cũ episcopus, de offic. ordin. eo. lib. tamẽ nũquã comprehẽditur, quandò essemus in priuilegijs cõcessis in præiudicium tertij, arg. not. in c. cum olim, de uerb. signi. & not. in c. ordinarij, de offi. ordin. in 6. Sed nos sumus in priuilegijs cõcessis in præiudiciũ tertij, ergo dicẽdũ est aliud esse officiũ cõcessũ, do. Octauio, & aliud illud, qd fuit Stephano cõcessum, cũ uerba rescripti hoc patiãtur, & de alio uideaẽ loqui rescriptũ do. Octauij, & de alio rescriptũ alterius, ergo rescriptum do. Octauij nõ cõprehẽdet officiũ conces-
4 sum Stephano, quia † rescriptũ non extẽditur, nisi ad id, in quo uerè, & specificè uerba illius uerificari possunt, etiam si essent eiusdem nominis ut est tex. in c.
5 significante, de rescrip. † per quẽ Inn. ibi, & alij doct. uoluerunt rescriptum propter falsam demõstrationẽ uitiari, & præcipuè quãdo essemus in casu, in quo de præiudicio tertij tractaretur p̃ ꝓdicta. ¶ Secũdo posito, qꝑ literæ do. Octauij uerificari possent in officio aliàs à dicto Stephano impetrato (quod tamẽ negatur) dico adhuc in eo præferẽdũ esse dictũ Stephanũ, cui literæ do. Octauij nihil nocere debẽt, quoniã
6 † priuilegium alicui de re aliqua concessum non ualet, quãdo in eo nõ fit mẽtio de iusta, & legitima possesiione illius, in cuius præiudiciũ priuilegium fuit concessum, debet enim in eo exprimi, de possessione, nec sufficit mentio de priuilegio, & de persona illius, ut uoluit Abb. & ibi scriben. in c. 1. de rescrip. circa 3. col. & est tex. ibi que Abb. Inn. & alij, in c. dudũ, de priuil. & glo. Io. An. in c. 2. de decimis, in 6. in uer. possessionem, sed dictus Stephanus fuit in iusta possessione sui officij, & ex iusto titulo, ut clarum est, & de eius possesiione iusta in priuilegio do. Octauij
6 nulla mentio facta fuit, ergo, &c. Nec obstat, † quod

in dicto priuilegio dicatur amotis alijs detentatō-
ribus, quia respondetur, quòd Stephanus non fuit
detentator, sed uerus, & legitimus possessor; & cō-
sequenter licet in priuilegio facta fuerit mentio de
detentatione, non tñ facta fuit mentio de possessio-
8 ne, &, ut omnib. notū est, † alia ē detētatio, & alia est
possessio ad tradita, & not. in l. 1. in prin. ff. de acquir.
poss. & quamuis impropriè, largeq; loquēdo deten-
tatio dicatur possessio, & è cōtra, ut ibi habetur, tñ in
materia nostra, cū tractetur de præiudicio tertij. ap-
pellatione detētationis nō cōprehenditur possessio,
9 nec † ab substinēdū priuilegiū cōcessum in præiudi-
cium tertij sufficit, q̄ uerba largè, & impropriè ueri-
ficētur, d. c. rodulphus, ibiq; Abb. in terminis, de re-
10 scrip. nec † clausula ex certa sciētia, & motu proprio
quicquā releuat, qa nō operatur in præiudiciū tertij,
nisi quatenus uerba clarè, & propriè cōprehēdūt ad
tradita per Io. An. in c. si motu, de præb. ī 6. & p Abb.
11 in c. 1. de iudi. & † dicit Abb. in d. c. dudū, de priuil. al-
legādo tex. in c. cū capella, & in c. q̄ñ intentionis, de
priuil. & in c. cū dilectus, de don. cū pluribus alijs ab
ipso allegatis, q̄ priuilegiū iuri alterius præiudiciale
debet strictè, & propriè intelligi, ac in eo casu semp.
in quo minus præiudicet, minusq; dānū inferat, quæ
optimè faciūt ad prædicta, & maximè ad ea, quæ di-
cta sunt in primo fundamēto, q̄ priuilegiū cōcessum
do. Octauio debeat intelligi de alio officio, ex quo il
lius uerba in alio uerificantur, ac etiā qa loquitur de
officio ab alio detēto, & ppea non poterit uerificari
in officio Stephani, qd̄ ab eo possidetur, & sic intelli-
gēdo minus ipsi Stephano præiudicabitur. ¶ Tertio
12 † q̄ñ per priuilegiū principis est aliquid cōcessum sub
dito qd̄ momēto acquiritur, uel per qd̄ ius in re acq-
ritur, tunc priuilegiū hmōi nō pōt à principe reuo-
cari maximè p priuilegiū alteri concessū, nisi ex cau
sa iusta expressa, pp qu fuerit reuocatū: secus, si eēt
tale priuilegiū, p qd̄ ius ad rem acqreretur, nec mo-
mēto, sed successiuè acquireretur, nā tunc tale priui-
legiū absq; aliqua iusta cā expressa ad libitū reuocari
posset, ut uolūt Abb. & cōiter alij post gl. & Inn. in c.
nouit, de iudi. Alex. in l. omnes populi, in 5. col. ff. de
iust. & iu. & c. in nostra, de iniur. cum si. allegatis per
doct. in d. c. nouit: sed per priuilegiū dicto Stephano
concessum fuit ius in re acquisitū, & eodē momēto,
& nō ius ad rē, & quoad reuocationē illius in priuile
gio dicti do. Octauij nō est exp̄ssa iusta causa, pp quā
priuilegiū Stephani fuerit reuocatū, ut ex tenore li-
terarū colligitur, ergo priuilegiū, & concessio facta
dicto Stephano adhuc stabit, & durabit, nō obstante
priuilegio do. Octauij, per qd̄ Papa nō uidetur uoluis
13 se reuocare priuilegiū dicti Stephani, † sed potius pp
importunitatē do. Octauij cōpatris sui illius petitio-
ni satisdare uoluisse, & hoc pp maximā familiarita
tē, & cōuersationē, quā do. Octauius habet cū Papa,
14 arg. c. ĩsinuāte cū ibi not. per Ab. de offi. deleg. † fami
liaritatis. n. affectio solet ueritatē impedire, c. accusa
tores. 3. q. 5. & si diceretur, q̄ immò fuit expressa iusta
causa, uidelicet merita, & alia facta pro statu eccle-
sie per ipsū do. Octauiū, R̄nderi pōt, q̄ licet illa dica
tur esse iusta cā, pp quā cōcessio facta fuerit do. Octa
uio, & ad hunc finē talis cā in dicto priuilegio expri
matur, non tñ dicitur iusta causa, pp quā priuilegiū
dicti Stephani fuerit reuocatū: & ad prędicta faciunt
not. per Paulū de Cast. in consi. 156. & in consi. 216.
& per Abba. ibique doctores, in c. suggestum, de de-
15 cimis cum si. Item † princeps nō potest sine causa ius
iā alteri quęsitū auferre, gl. in c. 1. in uer. nec Papa, 22.
distin. Io. And. in c. innotuit, de electio & in c. quæ in
16 ecclesiarū, ibique doct. de constitu. & † quamuis pos-
sit de plenitudine potestatis, ut nota. in c. constitu-
tus, de religiō. domi. tamen nō uidetur, nec de-
tur uelle uti plenitudine potestatis, ut habetur
no. ī d. c. innotuit, & per Ang. in l. benè à
17 de quadr. præse. ¶ Præterea † ex quo ita præsu-
datur, in priuilegio do. Octauij, q̄ amotis ob-
dicti officij detētatoribus ipse do. Octauius
mittatur, & recipiatur, nec dicitur in eo, pre-
causæ cognitione, & iustitia, mediāte, proui-
rescriptum do. Octauij cōtra possessores uen-
stos, & eos, qui ius in re habebāt, nō erat et
sed secūda iussio Papæ expectari debebat, qa
de rescri. & not. p Cyn. in l. si. C. si cōtra ius, et
pub. Et hæc optimè, & ferè ad literā probāt
18 de rescr. ubi † clausula ita precisa, q̄ amoto ob
detentatore, uel amoto possessore, &c. rod
ptum suspectū, quia non est uerisimile Papam
causæ cognitione uelle auferre possessionem
iam alteri quæsitum, q̄ñ princeps regular
sionē tollere nō potest, ut ibi, & per Abb. in
19 rescri. & † ideò Abb. in d. c. 2. pilū texū de
rescriptum principis deuiat ab omni tatione
li, illud impetrans redditur de falso suspectu
missarius debet illud exequi, sed est secūda
iussio expectanda. Nec clausula motus prop
certa sciētia operatur in præiudiciū iuris te
siti, ut supra dixi, p not. per Io. An. in d. c. si mo
20 prio, & per Abb. in c. 1. de iudi. Et † Speculator
scrip. præsen. in §. ratione aūt cause, uersi. in
let, inquit, q̄ rescriptum præcipiens aliquid
cisè, & absque causæ cognitione, parteq
citata nō ualet, l. memineriut, & ibi gl. i. C.
l. fin. C. si per uim, uel alio modo, c. inter cu
maioritate, & obedien. & c. 1. de causa po
propriet. Et ita concludendum fore, & de
rius esse sum arbitratus. Laus Deo.

SVMMAE.

1 *Priuilegium continent literæ concessæ alicui per nobi & ordinarius ius priuatum continentia.*
2 *Priuilegium precedens etiam generale non tollitur p priuilegium etiam speciale, nisi in sequens fit fa de præcedenti, Secus in rescriptis.*
3 *Clausula motus proprij non tollit de secūm intentio*
4 *Priuilegio contra, uel præter ius concesso non de rescriptum sequens etiam speciale.*
5 *Nec clausula generalis non obstantibus in rescripto ceret, quando tertio in iure sibi quæsito præiudi*
6 *Priuilegium subdito concessum, per quod iura ei fuerint situm, non potest à principe absque iusta cau ordinaria reuocari, Secus de plenitudine potestatis*
7 *Princeps in dubio uti plenitudine potestatis non*
8 *Rescriptum, seu priuilegium à principe male informato censetur subreptitium, & non ualet.*
9 *Appellari de eadem persona ad eandem non potest.*
10 *Et quid quando eadem persona duplici officio*
11 *Duplici officio quando quis fungi non possit.*
12 *Appellari potest ab actu capituli, in quo episcopus ipsum episcopum, & quando.*
13 *De uicario episcopi ad episcopum non appellatur.*

EPITOME.

PRIVILEGIVM uni concessum non effe
per aliud sequens priuilegium, seu rescri
concessum etiam cum clausula generali
tibus, si in sequenti non fuerit de præcedent
facta, & ex alijs in consilio positis, hic

CONSILIVM CXLIX.

Ectis literis apostolicis cōtin
læ à Clemēte VII. cōcessis, pot
lo III. confirmatis, & renouatis
illis nō dici derogatū p literis
nio dicti Castri episcopo ciuitatis Cali